

Hellig hvide
+ Ak for tidst

Vor d Allden **Ryslunge -**

Fhv. lærer Louise Andersen.

Louise Andersen fylder 70 år:

Hun har haft to generationer i Sallinge Forskole

Den lærer-forældre-kontakt, som ofte efterlyses i lærerkredse, har hun oplevet helt inde på livet.

To generationer har gennem hende stiftet deres første bekendtskaber med læse- og regnebøger og med den lille tabel, og hun kender også børnebørn til sine første elever.

Men det er ikke længere bag katederet, man skal finde Louise Andersen, Sallinge. Den plads forlod hun for to år siden efter 47 års gerning ved Sallinge Forskole og Hillerslev Centralskole. I morgen fejrer hun sin 70 års fødselsdag.

— Egentlig skulle jeg bare have været månedsvikar, men jeg blev altså hængende, konstaterer Louise Andersen, som i anledning af fødselsdagen ser tilbage på sin lærergerning.

På Sallinge Forskole, hvor hun var eneste underviser i skolens sidste 30 år, hævde hun de tre første årgange. Plus sykkursus et par gange om ugen. Plus en del aftenskole. Og alt sammen foregik det i hendes eget hjem. Først i den ejendom, der nu bærer navnet, »Kildevæld«, og senere da hun blev gift med Jens Peter Andersen, og de købte hus på Sallinge

Skovvej, flyttede skolen også snart med.

— Det var den ideelle løsning for mig, siger Louise Andersen. Jeg kunne godt lide, at der var tid til at gå og hygge lidt i klassen, inden eleverne kom. På den anden side opdagede jeg hurtigt efter at jeg var kommet til Hillerslev skole, at der også er mange fordele ved den lidt større skole. Specielt tænker jeg på samværet med kollegerne, som har givet mig fantastisk meget.

— Men da jeg var ene om forskolen, passede det mig godt at have skolen i hjemmet, og da min mand og jeg flyttede, var jeg meget opsat på, at få flyttet skolen med. Samtidig var det begyndt at knibe overordentligt meget med pladsen i den tidligere forskole, så skolemyndighederne accepterede, og vi ryddede en del af haven til legeplads. Der var i forvejen plads nok til et klasseværelse.

— Der var mange fordele ved at være ene på en forskole. Vi behøvede ikke tage timeske maet helt så nøje. Hvis jeg kunne se, at eleverne var ved at blive sløve og trætte gik vi udenfor og legede et kvarters tid, og vendte bagefter tilbage

til skolearbejdet med friske kræfter. Sådan noget kan ikke lade sig praktisere i dag, og det kunne det helle ikke, da jeg kom til Centralskolen.

— Men man skal passe meget på, når man sammenligner en tidsperiode med en anden. Ofte er vi tilbøjelige til at sige, at det var meget bedre i gamle dage. Vi glemmer bare, at dengang var vi også yngre og havde flere kræfter til at få tingene til at glide.

— Var springet fra forskolen til Centralskolen stort?

— Det var faktisk slet ikke noget spring. Jeg kendte lærerne i forvejen og det blev til 17 dejlige år på Hillerslev skole.

— Hvad så med springet ud af skolen?

— Jeg keder mig ikke, hvis det er sådan noget, der sigtes til. Det kommer jeg vist heller aldrig til. Sommetider spørger min mand, hvordan jeg egentlig nogensinde har fået tid til at passe skole.

